

NO STREIDEAL

CLUB

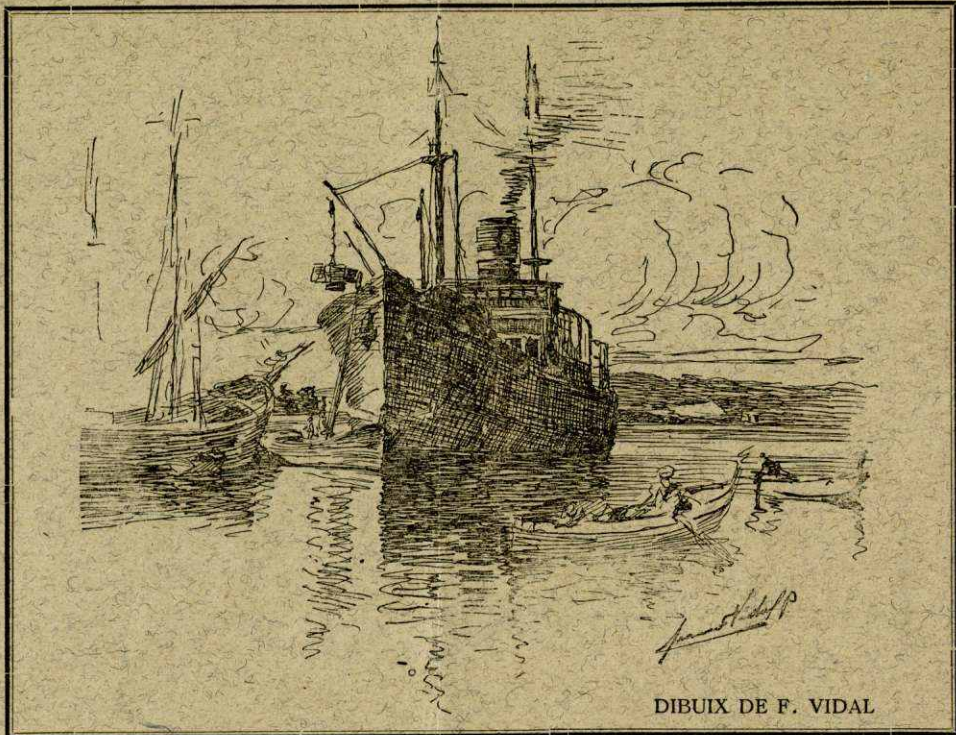
PALAMÓS

P
O
R
T
A
N
T
A
N
T
E

St. Jhon David

ABRIL 1936

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

DIBUIX DE F. VIDAL

**PIDA LOS NUEVOS
BOTELLINES**

MARTINI & ROSSI
TAPON ROJO

**Representant:
DOMENEC BALLESTA
Palamós**

Preguem l'intercanvi de Portantveu.
Solicitamos el intercambio con las entidades afines.
Reciprocité desirée.
Reciprocation wanted.
Pregghiamo contraccambio.
Austausch gewünscht.
Oní deziras intersangon.

**EN CADA UNO
ENCONTRARA UN REGALO**
Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

NOSTRE IDEAL CLUB

PALAMÓS BRUC, 1

La conducta com a norma d'actuació

PER MARTÍ VALERO

ENIM per lema nostre dos mots que per si sols expressen tot el nostre anhel. Són un programa, tot un poema d'aspiracions sintetitzat en cinc síl·labes, en dues paraules tan significatives que només amb el seu acte de presència sota el nostre títol, parlen del què som, del què volem, a què aspirem.

Cultura i Esport: Veritat és que els valors inclosos en aquests dos conceptes són de difícil assolir amb plenitud, molt més del que aparentment sembla.

De la mateixa manera que els fundadors al posar-los com a fites del nostre ideal els varen pesar i escollir com a paraules que més pròpiament traduïen el seu sentir, tots ara ens les hem de fer nostres i repesant-les amb el cor jove, plètòric d'esperances i propòsits renovadors, n'hem de fer objecte de tota la nostra voluntat, de tot el nostre empeny, de tota la nostra ànsia, per millorar-nos, que és la única manera possible per a començar la missió que s'ha emprés el nostre club.

Cada individu del N. I. C. ha de tenir molt present la responsabilitat que té contraeta davant del públic pel sol fet de pertànyer a una organització que s'ha fet seu un desig latent que està en l'ànima d'una minoria selecta; la magnitud i importància del lloc que reclama el N. I. C. per crear un esbart de gent jove i culta, li ho exigeix. El paper que detentem és de responsabilitat; hem llençat al vent palamosí unes protestes de fe en la nostra obra tot

just començada, uns propòsits que hem de complir malgrat totes les dificultats. Hem de demostrar plenament qui som i de què som capaços: si hem afirmat en públic que volem fer obra cultural i esportiva, no queda altra remei que llençar-nos a la conquesta total i completa del nostre lema.

Deia algú, en parlar de la caritat que aquesta comença per un mateix. Res de més cert i evident. De la mateixa manera, per estendre una obra cultural, per fer-la sortir de les parets del nostre casal i difondre-la per l'àmbit palamosí, tal com és la nostra aspiració, n'hem d'estar amarats. Tant que arreu on estem es vegi que som del Club, que es noti la nostra presència com si portèssim una alenada de civilitat que s'escampés als quatre vents. Què és difícil lograr això? Prou, però al nostre entendre es el primer pas indispensable. Si això aconseguim tindrem les més belles perspectives pel pervenir; del contrari no passarem d'ésser un mer casinet amb pretensions altruïstes.

Avui, més que mai, les circumstàncies imposen que per representar qualsevol paper en la vida pública, l'actuació ha d'apoiar-se en una base ferma de moral: sense aquest sosteniment cauen per encant i en un moment determinat, totes les brillants personalitats que hom pogués formar amb la quincalla i pedreria de les falses apariències.. El vestit ja no enllüerna, l'oratória, plena de fullaraca ja no convenç; ni propòsits ni promences; fets i moralitat. I això hem de tenir-ho present: ni una presentació afalagadora, ni una hàbil simulació, ni jocs de paraules boniques podrà amagar la realitat. Per lo qual abans d'emprendre la croada mirem si tots ens podem creuar; pensem en l'exemple de la caritat.

En un dels seus diàlegs, Plató conta de la manera que Sòcrates prova a un regidor de la cosa pública la seva ignorància sobre tal matèria. Li provenia de no haver mirat i estudiat minuciosament tots els problemes que viuen els pobles. Tenia una cultura formada a les envistes de la conquesta del càrrec, per exercir-lo, quin descuit! no se n'havia preocupat. No sabia administrar una hisenda seva, però es creia prou suficientment preparat per a regir una ciutat. Tinguem present també això.

Doncs bé; siguem sincers amb nosaltres mateixos. Cadascú que es mesuri i vegi si tots els valors sumats, formen la força col·lectiva necessària per poder sortir al carrer. Clar que hi haurà compensacions; i si bé interessa el conjunt col·lectiu, s'ha de pensar, que en un moment donat, la gent, el gran públic, que fa els judicis a cop d'ull i de la manera més primària, només veu en certs moments uns individus separats

que poden desentonar per la seva actuació d'una massa gairebé homogènia i perfecta. I sobre l'actuació d'aquells pocs, que en el moment res tenen a veure amb el nucli matriu, aquella gent sentència i escampa arreu el concepte que sobtadament n'ha format. I ja sabem prou be tots, l'afany que hi ha per generalitzar, i d'uns casos purament particulars en fan regla general, sovintment injusta.

— Això ens obligarà a portar una conducta pública sempre dreta i amb un autocontrol sever. Es la única manera, al nostre entendre, de prendre el prestigi necessari per a totes les empreses d'ambició noble; així agafarem aquella tònica moral que esmentàvem al principi.

No cal assenyalar fets ni portar records sobre el paper. En l'ànim de tots hi batega aquesta ànsia de prestigi, merescut no per nosaltres particularment, sinó pel Club. Res de més afalagador per nosaltres que les alabances que ens han tributat en ocasió de l'acte públic que celebrarem perquè teníem el convenciment profund de que ens les mereixíem. No es menys veritat però que també ens han dedicat censures. Ara no es el moment ni el lloc adequat per examinar i especificar el que hi ha de veritat en cada una d'elles; només té interès el fet de la crítica. I cosa dolenta es que se'ns atribueixi quelcom que no es pot elogiar. El que cal doncs es seguir el camí amb impetuositat i amb ganes de fer forces coses per tal de desfer mals entesos nascuts de les injustes generalitzacions. Mirar de complir tot el lema, perquè, en arribar al punt final del guió, poguem estendre'l amb nous horitzons. De la manera que hem d'aconseguir tot això no es pas difícil trobar-ho; cal només bona voluntat i per fortuna aquesta matèria prima imprescindible, per fer les grans coses, resideix en la gairebé totalitat del Nic. Cal també una altra qualitat sobre la qual és arriscat fer comentaris, per lo qual ens n'abstindrem. I es l'incompatibilitat del soci del Club per produir-se de segons quina manera; sense cap mena de dubte hi han coses que ens estan vedades. Pel que volem ésser, per l'alta dels nostres propòsits, pel lema mostrat, per la dignitat del Club i la pròpia, siguem incompatibles amb segons quines accions. Si així ho fem guanyarem aquell prestigi, obtindrem el reconeixement de la moralitat indispensable i adquirirem l'autoritat necessària per a presentar-nos com a paladins i fermes defensors del nostre magnífic lema.

VISAT PER LA PREVIA CENSURA

Cultural i Literaria

Saludant la festa del llibre

PER PILAR GURNÉS

L'abril ha arribat amb el perfum de les roses a mig obrir, envellutades, odorants, embriagoses... Ens les porta embolcallades de llegenda i tradició. Són les flors que enlairen l'esperit i que'ns donen el melangiós optimisme de totes les coses veritablement belles, doncs s'esbadellen en plena eflorència primaveral; són les flors de l'esperança, flors de St. Jordi.

Bonica diada aquesta en que arriba el cavaller de la galania embolcallat de roses poncellades, com partícules d'estels minúsculs, encesos i perfumats, sota un cel fulgurant i resplendent i sobre el mar on les ones gegantines creixen i puguen en esclatant triomf.

Bonic jorn que mentre en els camps esclaten les primeres roselles, en els llogarets, viles i ciutats hi floreixen disseminades les flors que alliberen l'esperit, les flors del pensament, el LLIBRE.

Floriran arreu, i tentaran el nostre esguard, més... les nostres mans haurien de restar indecises temeroses d'una punxada. I és que molts ens mostraran la riquesa artística d'una portada o procuraran atreure'ns amb un tern elegant però hi ha tants trossos d'or clavats en vil metall! Hi ha tantes flors que porten en el seu sí el verí que pot penetrar poc a poc en la nostra ànima, destruint en ella els sentiments innats en tot ésser humà. Però també n'hi ha tantes que són com una claror oscil·lant que atrau i fascina, i que educant el patrimoni natural de la intel·ligència, de la memòria i de la voluntat són ànima gegantina de totes les civilitzacions.

Deia Balmes «escolliu bé els llibres». I és que'ls bon llibre és el millor amic de l'home. Ell és el que l'acompanyarà dolçament en els camins de la vida vorejats de margarides i violetes... i també serà ell el qui de cara al mar, al vent, al sol, als rius i les muntanyes li parlarà de les coses que estima a l'ensens que desenvoluparà i perfeccionarà les seves qualitats natives; que sembrarà en la seva vida les flors de la virtut i l'esperança les quals donaran lloc a la floració esplèndida de la seva ànima i aquesta serà tan més perfecta quan més variats, fecunds i nombrosos hauran estat els elements que l'hauran enriquit.

Comentaris lliures

In Memoriam

PER LLUÍS MARGARIT

En un bell escrit d'una entusiasta consoci aparegut en el nostre portantveu es deia d'una manera eloqüent i amb inspirades paraules que'l nostre Club és un recés espiritual.

Celebrem la felicitat interpretació dels nostres propòsits ja que, a part que dediquem totes les nostres activitats per assolir el nostre lema: de cultura i esport, la acertada definició que comentem demostra que'l nostre propòsit, que'l nostre anhel es funda en la gloriosa tradició palamosina, que abans que tot som palamosins i com a tals fervents devots de tota la seva història i com he dit abans, de la seva tradició procurant continuar-la i enlairar-la a l'altura que l'impuls del nostre entusiasme i la nostra juventut ens permeti.

Aquesta conducta que acabem d'exposar és lo que fa que'l nostre Club i el seu portantveu, el seu més fidel ressó es vesteixin avui de dol per a donar compte al nostre poble, des d'ell mateix, ja que abans ho han fet tota la premsa d'Espanya, que la mort ens ha pres un ésser estimat, un home admirat, una de les lombres de l'art escultòric dels nostres temps, en Miquel Blay que'l ploren alhora Catalunya i Espanya entera.

Blay havia nascut a Olot el 1866. Als catorze anys va ingressar als tallers dels germans Vayreda d'antiga tradició artística. Pensionat per la Diputació de Girona, el 1888 es dirigí a França i Itàlia permaneixent a l'estranger divuit anys. El 1895 va aconseguir amb l'obra «Les primeres fredes» la Medalla d'Or en l'Exposició de Barcelona, i quan fixà a la fi la seva residència a Espanya l'autor de «Eclosion» que es pot admirar en Art modern i que va merèixer el 1908 la Medalla d'Honor, que solament tres escultors espanyols posseïen, el seu nom i el seu prestigi es consolidà.

Era acadèmic i des de 1925 fins a l'adveniment de la República fou director de l'Acadèmia d'Espanya a Roma.

Entre les obres més notables podem ara recordar «La Pacificació»; els grups dels rius Ebro Tajo i Guadiana, de l'exposició de Barcelona; la figura del Palau de Justícia de Madrid, etc. etc.

Obtení la Gran Creu de la Legió d'Honor, era membre de diverses corporacions nacionals estrangeres...

Miquel Blay va sentir sempre una gran admiració per Palamós que es féu patent en ocasió de commemorar perpètuament l'obra altruista d'un gran palamosí: en Mauri Vilar, regalant la placa que'n l'Ajuntament figura com a penyora de l'agraïment del poble de Palamós al seu fill predilecte.

El consistori que en aquells moments regia els destins del poble, en un gest que l'honora, nomenà a En Miquel Blay fill adoptiu de Palamós, corresponent, en part, al afecte que'l gran escultor ens havia demostrat sempre.

A més de l'esmentada placa i en el Museu del Cau de la Costa Brava hom pot admirar la maqueta d'una figura del Palau de la Musica Catalana de Barcelona cedida gentilment pel Sr. Josep Fàbrega familiar del renombrat escultor

En Miquel Blay ha mort, però el seu record viurà eternament entre nosaltres.

Distinció - Higiene - Masculinitat

RHUM-QUINA

Crusellas & Cía.

Badalona

Per això, en aquest mes d'abril que la llum rogenca i daurada dels capvespres s'espargeix sobre el mar i les muntanyes, que les flors que tapissen els prats es cobreixen de rosada, que'l murmuri de les fonts es barreja amb la cantúria dels ocells i que les orenetes xisclen joganeres entre els núvols on la llum teixeix camins d'esperança, en aquests jorns, volgüem trencar més que mai les cadenes que apressonen el nostre esperit i per aconseguir-ho, escollim d'entre els molts llibres que hi hauran en els aparadors, als que com un ventitjol suavíssim vinclaran les branques de l'esclavitud i alliberaran el nostre esperit tot saturant-lo del dolç perfum d'un variat pomell de flors envellutades, odorants, embriagoses...

Esportiva

Una excursió a Romanyà

PER ERNEST ARTIGAS

Un dia magnífic, amb un cel d'una blau pur, sense cap taca de núvol, amb un sol lluminós i calent com en ple istiu, l'aire inmòvil i transparent com els vidres de la finestra que una mà cuidadosa acaba de rentar. Són les set del mati, i els que formem la caravana pedestre ens posem en marxa, amb el rostre radiant d'optimisme, amb el cos saturat d'energies que anirem a perdre en una lluita desigual.

El trajecte fins a Calonge, passant pel camí vell, es fa amb bastanta rapidesa, i passem pels carrers de la vila en marxa triomfal, acompanyats de les mirades quelcom sorpreses dels veïns, i comencem l'ascensió. Tenim al davant les Gabarres, de les que només en veiem una ínfima part, amb la serpentina de la carretera dibuixada al costat de la riera.

Fa prop de dues hores que hem deixat Palamós, i apareixen els molins. Prop d'un d'ells hi ha una font, que segons l'opinió del guia nostre, és la que té l'aigua millor de la «província». No sé què els passa a les fonts de la nostra terra que totes són les millors de la «província». Jo crec que al moment que disfrutem de la seva generositat en donar-nos l'aigua, és la millor..... perquè no en tenim cap altra.

En aquella font, doncs, endrecem l'esmorzar amb la màxima rapidesa i alegria possibles, i continuem el camí vers la nostra fita.

A mesura de caminar, es pronuncien les pujades, amb la consegüent disminució de velocitat. Però ferim el sòl amb les nostres petjades vígoroses, tot pensant que de l'altra banda també puguen uns amics, no menys entusiastes que nosaltres; vénen de Llagostera per conviure unes hores de companyonia amb nosaltres. Prop de Romanyà ens apleguem i en aquell poblet, les dues delegacions, l'empordanesa i la selvatana, es saluden, talment com si les dues comarques volguessin palesar amb aquest acte l'afecte i l'estimació que ja els unia. Tot just ens coneixem, però el nostre companyonisme fraternal ens farà viure alegrement un dia que es tornarà trist al comiat. Dolç record el 8 de Març a Romanyà! que ben aviat podem tornar a ajuntar-nos!

Tots junts visitem el dolmen, notable en aquesta comarca, al peu del qual s'hi han trobat, en unes excavacions, alguns objectes prehistòrics, que actualment obren en poder d'un particular.

Romanyà presenta, pel que no hi ha estat mai, un misteri incompreensible que causa sorpresa i alegria; després d'algunes hores de caminar entre suros, ens surt ben bé al davant dels nassos una pineda en correcta formació, única per aquells voltants, i és en aquella pineda i amagat pels pins, que hi ha emplaçat el cèlebre «suro de la Murtra», que inspirà al nostre mestre Lluís Barceló la següent poesia:

«Aixís com una lloca se aplega la fillada,
a tots els copsa a sota ses ales maternals,
el «suro de la Murtra» d'esplèndida brancada
per més que aixampli els braços no pot d'una abraçada
arredossâ, en que vulguí, tants fills que ja són alts..

Rebroll d'aquella raça que en cada cim de serra
un s'alçara com fita i penó de la terra
és un gegant que honora son poble, Romanyà;
les seves glans rodolen per rostors i cingleres,
qui sap si és avui dia qui forma les suredes
potentes, la llocada que el temps va dispersar?

Descansem bona estona en una altra font, propera al «suro», i ens disposem a dinar, enmig de crits i rialles optimistes. Immediatament, perquè el dinar s'assenti bé, prenem cafè en una casa del poble, albirant cap a llevant, muntanyes i més muntanyes, i allà, al lluny, un petit triangle del blau del mar, en un de quals costats apareix, com una gavina temorenca, una taca blanca, i allò..... és Palamós. A ponent, la plana de la Selva, amb el Montseny llunyà presidint l'espectacle, amb les seves cimes embolcallades de petits núvols blancs, semblants a la venerable cabellera d'un no menys venerable vellet, Perduts en la foscor de boires llunyanes, sobressurten els pobles de Llagostera, en línia recta al Montseny, i de Cassà. més cap a la dreta.

Són prop de les quatre, quan comencem a devallar, marejats per un vent de migdia, cada vegada més fort, que ja no ens deixa fins a Palamós. L'entrada a la vila de partença ja és feta en la foscor de la nit. però els nostres pensaments resten il·luminats pel record de l'excursió, i mentre reposen els membres adolorits, ja fem plans per una altra.

Programa esportiu del mes d'Abril

Dia 5. — Celebració, al camp contrari, d'un partit de foot-ball contra el «Grup Fortitud», de La Bisbal. Sortida amb autocar a les 2'15 tarda. Per detalls a la Comissió d'Esport. — DELEGAT: J. SOLER.

Dies 12, 13 i 14. — Extraordinària excursió amb acampada a les Guilleries. Pressupost: 12'—Ptes. Ultims detalls a la taula d'avisos. VOCAL: LL. CANTÓ.

Dia 19. — Sortida per tot el dia a la Torre Valentina. Atletisme i partit de Basquetball. Hora de sortida: 7 matí. — VOCAL: R. JIMÉNEZ.

Dia 26. — Excursió ciclista a Banyoles, per tot el dia. Hora de sortida: 6 matí. — VOCAL: J. SOLER.

Muntanyenca

PER JOSEP CALVET

A NOSTRE IDEAL CLUB DE PALAMÓS
AFECTUOSAMENT

Com a darrer baluart de les Gabarres
s'aixeca majestuós el Puig Galdric
acollint a ses faldes les remades
que emplen el paisatge tan bonic.

Més avall, al bell cim de la carena
hi blanqueja el poblet de Romanyà;
conreus i cuitats boscos ens ofrena
a l'enton d'un romànic campanar.

. Història i tradició es van a la saga,
trobant-se monuments ençà i enllà
vestigis eloqüents d'una nissaga
que el temps tant perfidiós preté esborrar.

Hi ha un suro en plena selva, milenari
berrugós, corpulent com un tità
ses branques talment semblen per gronxar-hi
el jovent que sol anar-lo a visitar.

Salta aigua capbussant per Roca Llisa
lo que ve a Pon de Goges reposar
empapant-se de llegenda que encisa
tot nodrint nostre folk-lore popular.

I en mig de la profunda barrancada
la font romansejant oeix dringar...
Son cant — que bé armonitza amb l'ocellada!
La seva jau — qui la pogués copsar!

Les excursionistes de Llagostera saluden a "Nostre Ideal Club" amb aquest senzill RECORD:

Es diumenge. El dia es presenta clar i quiet, veritable excepció del mes de març. Dalt la carena un clap de masies rialleres, formen el poble de Romanyà.

A cada costat de muntanya un grup de jovent s'enfila amb delit fins assolir el cim. Uns vénen de la costa portant la sal i la gràcia de marina; els altres, de la plana, duen perfums de flors boscanes.

I tots junts al cim, barrejant-se els aires del mar i la muntanya teixexen un lligam de germanor.

El dia fineix... Amb recança es pensa en el retorn...

El comiat és breu perquè tothom pensa en, a reveure! ben proper. I els dos grups emprenen la devallada, cadascú pel seu costat, emportant-se'n un bell record d'aquest diumenge de març, viscut a Romanyà,

Llagostera, 8 març 1936.

Noticiari

El dia 17 de Febrer convocada per la Comissió de Cultura del nostre Club, tingué lloc una reunió de tots els nostres consocis músics o amb aficions musicals, per a tractar de l'organització d'una secció d'aquest art. S'aprovà la idea i es discutí ampliament la manera de portar-la a la pràctica. Finalment quedà constituïda dita secció de la qual formen part, les Srtes. Pilar Fernández i Gertrudis Ramon, i els Srs. Llorenç Maspera, Martí Ferrer, Santiago Quintana i Josep M.ª Arenas. Remarquem i agraïm sincerament l'entusiasme i col·laboració de tots ells, i en particular de les distingides senyoretetes.

= Anunciem a tots els nostres consocis que vulguin cooperar amb algun treball a la redacció del nostre Portantveu, que la data per a

fer-los a mans d'algun membre de la Comissió de Cultura o del Comitè de redacció, fineix el dia 20 de cada mes, a fi de disposar de temps necessari per a la seva confecció. Preguem que els interessats ho tinguin en compte.

= El nostre Club, s'ha vist honorat amb l'obsequi d'un artístic treball, bellament enmarcat, del cel·lebrat pintor d'aquesta i per a nosaltres apreciat F. Vidal, el qual d'aquesta manera ha volgut palesar-nos l'estima que li mereix el nostre Club, a l'ensems que demostrar, com no podia ésser d'altra manera tractant-se d'ell, l'amor que sent per la cultura i per a totes les manifestacions que d'ella s'en deriven.

No cal dir que aquest magnífic treball és una al·legoria a la mateixa: Porta per títol «Ex Libris» i per tema «El pensament de N. I. C. és fer la volta al món per a fer-ne un estudi».

Agraïm sincerament la deferència del Sr. Vidal, aprofitant l'avinentsa per a manifestar-li que al N. I. C. trobarà sempre uns joves entusiastes, disposats a treballar per la cultura, a enlairar el nom de la nostra estimada Vila i a col·laborar amb entusiasme en tot el que per aconseguir-ho es faci.

= El dia 23 d'abril és la diada del Llibre. Una de les festes més simpàtiques que celebra la nostra terra. Es un dia de l'any, dedicat a aquest gran amic, amic dilecte que ens proporciona unes estones d'esplai, ens acompanya en les hores adverses, ens fa oblidar, ens proporciona goig, ens guia des de les seves pàgines vers els camins ignats del Ideal, es converteix en un company inseparable...

La Comissió de Cultura organitza, per aquesta Diada, una vetllada en el nostre estatge, per a saludar com es mereix aquest amic dilecte. Oportunament en el retaule d'anuncis del Club, donarem detalls de la mateixa. No dubtem de que tots els nostres consocis voldran segellar amb llur assistència l'amistat que ens uneix amb aquest gran amic que és EL LLIBRE.

=La llar del nostre volgut amic i consoci Salvador Oriol, s'ha vist augmentada amb el neixement d'una formosa nena.

Felicitem ben cordialment als novells pares.

IMPREMTA GRASSOT

TREBALLS COMERCIALS DE TOTA MENA

BLASCO IBÁÑEZ, 40 - TELÉFON 112 - PALAMÓS

<p>AUTOS DE LLOGUER</p> <p>Se vos recomanen els de la casa Bañeras</p> <p>Major, 6 - Telèfon 22 Barberia - Palamós</p>	<p>FOTOGRAFIA PALLÍ</p> <p>Venda de tota mena de Material fotogràfic Treballs de Laboratori</p> <p>Pi i Margall, 38 Palamós</p>
<p>HOTEL I BAR TRIAS</p> <p>TOT CONFORT GARATX</p> <p>Telèfon 35 Palamós</p>	<p>S. PLAJA VILLENA</p> <p>Centre de Suscripcions de periòdics i revistes</p> <p>Pagés i Ortiz, 49 Palamós</p>
<p>JOSEP OLIVERAS «XIULA»</p> <p>Casa de menjars a la carta i entaulat. Vins del país de tata classe</p> <p>Avinguda F. Macià, 26 Palamós</p>	<p>DEMANEU</p> <p>GASOSES BATET</p> <p>REPRESENTANT</p> <p>JOSEP POMÉS MAJOR, 49 - PALAMÓS</p>

CONVOCATÒRIA

Es convoca a tots els socis a la Reunió General Ordinària que tindrà lloc el dijous dia 16 del corrent a les 9 en punt de la vetlla, sota el següent ORDRE DEL DIA:

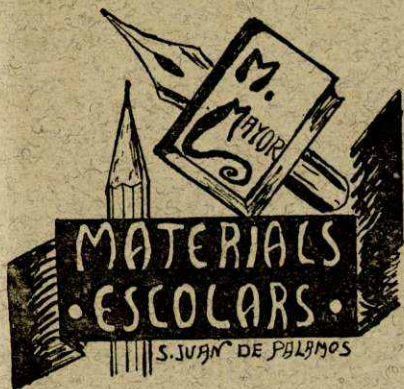
- 1.er Lectura i aprovació de l'acta de la reunió anterior.
- 2.^{on} Proposta d'aplicació de l'article sisè dels Estatuts.
- 3.er Precs i preguntes.

LA JUNTA

DIDAC GARRELL

AGENT
CÓMERCIAL
COL·LEGIAT

TELÉFON 7
PALAMÓS

BAR ARNAU

BEGUDES DE MARCA
SERVEI ESMERADISSIM

FERMÍ GALÁN, 2
AVINGUDA F. MACIÀ, 35
PALAMÓS

TRANSPORTS
I AUTOS DE LLOGUER

DOMENEC OLIVER

SERVEI D'ENCÀRRECS
ENTRE PALAFRUGELL, PALAMÓS
I BARCELONA

BARCELONA

Pau Iglesias, 11 (Princesa) - Telèfon 19844
Urgell, 25 - Tel. 32783 - Rec. 18 - Tel. 10302

JOSEP PUIGGRÓS

SASTRE
OOO

PALAMÓS

FRANCESC SOLER

CONSTRUCCIÓ I REPARACIÓ
DE TOTA CLASSE DE MÁQUINES
ESPECIALITAT
EN LA INDÚSTRIA SURERA

TALLERS: N. SALMERÓN, 7
TELÉFON 14
PALAMÓS

La millor màquina
per a cosir i brodar

Wertheim
Ràpida, S. A.

La marca
de qualitat

Passeig Castelar, 3
Palamós

Calats i brodats mecànics
Especialitat en treballs
per a modisteria

Conçol Torró

Venda exclusiva
de les renombrades
llanes "La Balanguera"

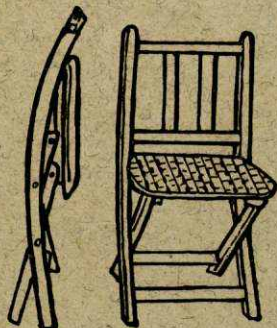
Passeig Castelar, 3
Palamós

AFAVORIU ELS NOSTRES ANUNCIANTS

Fusteria Mecánica - JOSEP JUBERT

FABRICA DE CADIRES

SANT JOAN DE PALAMÓS — GARCIA HERNÁNDEZ, 21 i 23

Tancat

Obert

Construcció d'Obres
de totes classes

Cadires per arrendar per temporada
i Festa Major, als envelats, cafés i bars;
pistes, piscines, fútbol i tota classe d'esport

A preus reduïts